GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior

România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe sése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĖ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 193 — *Joi, 3 (15) Septemvre.* — 1887.

Brașovŭ, 2 Septemvre 1887.

Cu câtŭ se apropiă mai multŭ momentulŭ sosirei Maiestățeĭ Sale la manevrele din Ardealŭ, cu atâtŭ mai vrășmașŭ e tonulŭ de care se folosescŭ în deosebĭ foile maghiare tiszaiste față cu noi Românii.

Este în totŭ casulŭ ciudată acéstă aparațiune, deórece mintea sănĕtósă trebuia sĕ le dicteze Ungurilorŭ dela putere, tocmai în aceste momente, o purtare mai domólă față cu marea maioritate a poporațiunei Transilvaniei, că sĕ se mai potoléscă, celŭ puținŭ pentru timpulŭ petrecerei Maiestății Sale în Ardealŭ, nemulțămirea și amărăciunea dintre noi, ér nu sĕ se ațițe încă și mai tare spiritele.

Acestea erau considerațiunile ce s'arŭ fi impusŭ unorŭ politicĭ cu mai mare precauțiune. Ungurii dela putere însĕ credŭ a fi ajunsŭ la acelŭ apogeu alŭ puterii în statŭ, încâtŭ sĕ nu mai aibă lipsă de a lua asemenĭ precauțiunĭ. Și în acéstă pornire îi sprijinesce multŭ hotărîrea ce au luat'o, de a nu mai căuta nicĭ unŭ modŭ de împăcare cu Românii, ci de a continua fără cruțare resboiulŭ contra limbei și naționalității acestora.

Rĕsboiulŭ pornitŭ contra naționalitățilorŭ și în specialŭ contra Româniloru ardelenĭ este, precum scimŭ, unŭ punctŭ de căpetenia alŭ programului ministrului-președinte Tisza și credemŭ că nu greșimŭ, décă admitemŭ, că agitațiunea atâtŭ de înverșunată, ce s'a pornitŭ tocmai acum contra Româniloru a avutŭ în prima liniă scopulŭ, de a aduna materialŭ pentru discursulŭ-programŭ ce-lŭ va desfășura d-lŭ Tisza în Oradea-mare, tocmai în ajunulŭ sosirei Maiestății Sale în Clușiu.

Este adecă bătătorŭ la ochĭ, că ministru-președinte unguresců 'și-a alesŭ tocmai ḍiua de 21 n. l. c., pentru ca sĕ-și facă enunciațiunile sale înaintea alegĕtorilorŭ sĕi din Oradea-mare, cu atâtŭ mai vĕrtosŭ cu câtŭ se asigură, că în ḍiua următóre 22 Septemvre n. d-lŭ Tisza va merge la Clușiu sĕ însoțéscă pe monarchŭ în timpulŭ șederii sale acolo.

Pe când telegrafulŭ va anunța urbi et orbi enunciațiunile ce le va face d-lŭ Tisza în Oradea-mare, acesta se va afla deja lângă Maiestatea Sa în Clușiu, vrêndŭ sĕ dea a se'nțelege prin acésta, că acele enunciărĭ le-a făcutŭ cu deplină aprobare a corónei și că atotputernicia lui a ajunsŭ la apogeulŭ ei, ne mai putêndŭ nimicŭ împedeca realisarea programului sĕu.

Putemŭ prevedea cu siguritate, cam de ce natură vorŭ fi enunciațiunile ministrului-președinte, și décă n'amŭ avé nicĭ unŭ altŭ punctŭ de sprijinŭ pentru acéstă prevedere a nóstră, purtarea organelorŭ guvernului și a foilorŭ tiszaiste ne arŭ lumina din destulŭ în privința acésta.

In comitatulŭ vecinŭ cu comitatulŭ Oradei-marĭ, în Satmarŭ, s'a înscenatŭ tocmai acum o gónă specială în contra pretinșilorŭ „agitatorĭ dacoromânĭ“ și se deține în arestŭ preventinŭ unŭ preotŭ, despre care nu s'a pututŭ dovedi până adĭ nimicŭ altceva, decâtŭ că a luptatŭ fățișŭ și pe cale cinstită constituțională pentru drepturile poporului românŭ. In acelașĭ timpŭ foile subvenționate unguresci, ca la comandă, nu vĕdŭ decâtŭ „agitatorĭ“ și „turburatorĭ“ în tóte părțile și striga ca din gura șérpelui, că Românii cu carte, carĭ apĕră limba și naționalitatea românéscă, suntŭ „dușmanĭ ai statului,“ ne mai vorbindŭ despre insultele și calumniile ce se aruncă ḍilnicŭ în fața pressei române.

Nimicŭ nu póte fi mai comodŭ pentru atotputerniculŭ Tisza decâtŭ ca acum, pe când se află monarchulŭ în Ardealŭ, după ce i s'a pregătitŭ, ministrului, astfelŭ terêmulŭ, sĕ tune și sĕ fulgere după placulŭ inimei sale în contra Românilorŭ, carĭ mai au și adĭ cutezarea de a fi nemulțămițĭ cu tractarea ce o suferŭ din partea guvernului unguresců.

Ministru-președinte ne-a datŭ deja probe despre ceea ce e elŭ capabilŭ în privința acésta, în rêndulŭ trecutŭ, când a vorbitŭ în Oradea-mare. Atuncĭ a tunatŭ și a fulgeratŭ contra pretinselorŭ agitațiunĭ ale pressei naționalitățilorŭ. Cu ce ne va amenința astădĭ?

Dér ar fi naivitate din parte-ne a crede că invențiosulŭ ministru-președinte n'ar mai afla în lexiconulŭ sĕu nicĭ unŭ cuvêntŭ nou de amenințare pentru aceia, carĭ n'au încetatŭ încă de a pretinde drepturile ce li se cuvinŭ popórelorŭ în acestŭ statŭ. Elŭ ne va amenința de sigurŭ din nou și mai cumplitŭ ca în trecutŭ.

Scopulŭ însĕ nu și-lŭ va ajunge. Impejurarea că viitórele sale enunciațiunĭ se vorŭ discuta în Ardealŭ, în presența monarchului, va face din contră sĕ reiasă și mai lămuritŭ, că avemŭ de a face cu unŭ regimŭ de partidŭ tendențiosŭ, care nu se rușinézā de a esploata chiar presența capului statului pentru scopurile sale de clică.

Nu póte însĕ nicĭ odată sĕ se facă bunăstarea și viitorulŭ popórelorŭ Ardealului dependentă de caprițiele și poftele nenfrênate ale clicei dela putere. Acésta trebue sĕ 'și-o însemne bine ministrulŭ-președinte unguresců.

Faimele despre întrevederea din Stettin.

„Vossische Ztg.“ ḍice că *întrevederea din Stettin* a împĕratului Wilhelm cu Țarulŭ, décă se face, nu va fi decâtŭ unŭ actŭ de curtoasiă, care nu va schimba întru nimicŭ relațiunile rĕcite germano-rusescĭ. Incurcăturile orientale — adauge numita fóiă — suntŭ o afacere deosebită a Austriei, pe care acésta va avé sĕ-o reguleze după propriele sale dorințe. Décă Germania nu pune piedecĭ Austriei, dér nicĭ nu o sprijinesce, ea de altă parte n'are nicĭ o causă de a promova poftele Rusiei. Totŭ în acestŭ sensŭ se esprimă și „Norddeutsche allg. Ztg.“ ḍicêndŭ, că în Orientŭ Germania ca și Austria șĭ-au reservatŭ mână liberă și că Austria vrêndŭ a-și validita acolo interesele sale nu va întêmpina o seriósă oposițiune din partea Germaniei.

Impĕratulŭ Wilhelm a sositŭ în Stettin împreună cu împĕrătésa, cu prințulŭ și princesa Wilhelm și cu prințulŭ Leopold. Impĕratulŭ și mareșalulŭ Moltke, care asemenea se află în suita lui, au fostŭ entusiasticŭ aclamațĭ de poporŭ.

In privința venirei Țarului în Stettin domnesce acolo nesiguranță. Autoritățile militare, civile și ale curții dau rĕspunsurĭ îndoelnice. Nimenĭ nu vrea sĕ scie despre sosirea apropiată a Țarului, dér nimenĭ nu o négă.

Corespondenții ḍiarelorŭ din Berlinŭ, Londra și Viena n'au putută isbuti până acum a afla nimicŭ positivŭ despre sosirea Țarului. Cu tóte aceste se crede, că Țarulŭ va veni la Stettin și împrejurarea, că în suita Majestății Sale se află și consiliarulŭ Bülow ca representantŭ alŭ ministeriului de esterne și secretarulŭ Lergevisŭ ca cifratorŭ întăresce pe ómenĭ în credința acésta.

Din Petersburgŭ însĕ se desminte din nou faima despre mergerea împĕratului Alexandru III dela Copenhaga la Stettin. Se vede că la începutŭ planulŭ întrevederei a esistatŭ și acum érăși l'au lăsatŭ sĕ cadă. Nu cumva s'au încordatŭ în ḍilele din urmă mai tare relațiunile dintre cele două împĕrății nordice?

Cestiunea bulgară.

„Nordd. Allg. Zeitung“ desminte aserțiunea lui »Pester Lloyd«, că prințulŭ de Bismarck ar fi oferitŭ directŭ mediațiunea sa în afacerea Erenroth, și ḍice că cabinetulŭ germanŭ, în acestŭ casŭ, n'ar fi putulŭ refusa mijlocirea dorită de Pórtă, după cum a făcut'o, Germania, ḍice »Nordd. Allg. Zeitg.“ aprobă nu numai trimiterea generalului Ehrenroth, dér este asemenea gata sĕ recomande proiectulŭ celorlalte puterĭ, décă va fi propusŭ oficialŭ de Pórtă. Rusia printr'o propunere emanândŭ din propria sa inițiativă, cum a cerutŭ Pórta dela Germania, șĭ-ar lua asupră-șĭ rĕspunderea cestiunilorŭ Orientului ce nu-i incuibă până acum. Articululŭ conchide: Este de datoria puterei suzerane sĕ decidă asupra mijlócelorŭ proprii, a învinge resistența activă și pasivă a Bulgarilorŭ; pe câtŭ timpŭ nu va fi lumină asupra acestui lucru, puterile nu vorŭ voi de locŭ sĕ ia posițiune în cestiune.

Ḍiarulŭ „L'Indépendance belge« din 10 Septemvre publică următórea telegramă din Parisŭ, cu data de Vinerĭ 9 Septemvre: „Se scrie din Bucurescĭ către „Journal des Débats« : Se afirmă că d. Petroff ministrulŭ de rĕsboiu bulgarŭ ar fi declaratŭ ofițerilorŭ din garnisóna din Sofia, că în casulŭ când Rusia ar trimite unŭ corpŭ de armată pentru a ocupa militáresce Bulgaria, guvernulŭ ar fi decisŭ sĕ resiste din resputerĭ. Cu modulŭ acesta, adaoge elŭ, vomŭ prelungi lupta până ce vomŭ da timpŭ Austro-Ungariei și celorlalțĭ aliațĭ protectorĭ ai noștri sĕ ne vie în ajutorŭ«.

Prefectulŭ din Rusciucŭ, neținêndŭ sémă de observațiunile guvernului francesŭ cu privire la siguranța amenințată a naționalilorŭ și a consulului francesŭ, d. Flourens, ministrulŭ afacerilorŭ streine, a autorisatŭ pe consululŭ sĕu din Rusciucŭ de a lua unŭ concediu nelemitatŭ. Guvernulŭ bulgarŭ înainte de a lua o hotărîre contra prefectului din Rusciucŭ, d. Mantoff, ale cărui fapte atraseră după sine numĕróse reclamațiunĭ ale consulilorŭ, chemă pe d. Mantoff la Sofia pentru a da esplicațiunĭ în privința purtărei sale.

„Journal des Débats“ anunță arestarea d-lui Radoslavoff, fostŭ președinte alŭ consiliului din Bulgaria.

Turburărĭ în Sofia.

O telegramă din Sofia, dela 12 Septemvre, comunică următórele:

Șefii Ligei patriotice invitaseră populațiunea la unŭ meetingŭ de protestare contra unui articulŭ scrisŭ de d. Karavelov în „Tirnow-ka Constituția«, articulŭ în care acesta declară că prințulŭ Ferdinand se urcă pe tronŭ prin voința d-lui Stambulov, ér nu a națiunii.

Oratorii, incurajândŭ mulțimea compusă din mai multe sute de persone, reclamară mĕsurĭ energice contra trădătorilorŭ patriei și arestarea d-lui Karavelov. Mulțimea porni maĭ ânteiu spre palatŭ, din care prințulŭ eșise tocmai atuncĭ. După aceea merse în fața casei d-lui Karavelov, ale cărei ferestre fură sparte între strigătele: Josŭ! La mórte!

După acéstă scenă, mulțimea porni strigândŭ și cântândŭ spre tipografia ḍiarului situată aprópe de palatŭ; acelea și scene reîncepură în timpŭ de unŭ césŭ.

Poporulŭ intră în urmă în curtea palatului prințiar; nóptea sosise. Prințulŭ, care se întorsese dela plimbare, se înfățișă la balconŭ, pe timpulŭ când mulțimea scotea strigăte de ura. Câțĭ-va oratorĭ luândŭ cuvêntulŭ spuseră că guvernulŭ nu trebue sĕ permită atacurĭ asemenea celorŭ ale oposiției. Prințulŭ rĕspunse: „Vĕ mulțămescŭ pentru aclamațiunile vóstre patriotice. Trăéscă Bulgaria! Manifestanții părăsiră palatulŭ pentru a intra în casa d-lui Stambulov. Ministrulŭ mulțumi mulțimei, o felicită că a manifestatŭ simțiminte patriotice și declară că causa bulgară nu va fi nicĭodată pierdută, décă va avé totdéuna asemenea apĕrătorĭ. Poliția se arată în fața casei d-lui Karavelov și în fața tipografiei, împrăștiă pe manifestanți și impiedică pe câțĭ-va indivicĭ de a pĕtrunde la d. Karavelov.

SCIRILE ḌILEI.

La serbarea poporală, ce se va întocmi în Clușiu în onórea presenței Maiestăței Sale, se ḍice că vorŭ fi presentate 250 persone din diferite ținuturĭ ale Ardealului în grupe separate de câte 12 orĭ 24 fete și feciorĭ în portulŭ lorŭ poporalŭ și anume din comitatulŭ

Clușului în porturĭ poporale unguresci, românesci și să sesci, din comitatele Murěșů-Turda și Odérheiu grupurĭ de Sěcui, din comitatulů Sibiu un grupů din Sĕliște; din comitatulů Brașovů Ceangăi din Săcele; din comitatulů Alba de josů porturĭ poporale din împrejurimea Abrudului, Zlatnei și Roșiei; din comitatulů Turda Arieșů portulů poporalů din Trăscău. Pentru transportarea diferitelorů grupurĭ la Clușiu îngrijesce fișpanulů Samuel Jozsika în înțelegere cu respectivi fișpanĭ.

—x—

„Națiunea“ spune, că Dumineca a fostů primitů în audiențǎ de cătră Regele României contele Goluschowsky, ministrulů Austriei în Bucuresci, care a presentatů Maiestății Sale pe contele Kalnoky, a cărui mergere in România sta în legătură cu încheierea convenției comerciale cu Austria.

—x—

In comuna Ohaba, lângă Șinca nouă, s'a ivitů între copii vĕrsatulů (bubatulů), fără ca primăria sĕ fi găsitů cu cale a cere ajutorů medicalů. Din norocire copii se însănĕtoșéză fără acestů ajutorů. — Ar fi de doritů, ca primăriile în asemenea casurĭ, care potů ave urmărĭ grave, sĕ fiă mai cu durere de inimă și sĕ céră repede ajutorů medicalů.

—x—

Mâne Joi în 15 Septemvre n. se va celebra în biserica română gr. cat. din Turda veche cununia d-lui Silvestru Moldovanů, comptabilů și secretarů la „Arieșana“ din Turda, cu d-șóra Margareta Cigareanů. — Căldurósele nóstre felicitărĭ tinerei părechĭ!

—x—

„Rĕsboiulů“ din Bucuresci este informatů, că Vinerea trecută, o țărancă din Rușii-de-vede, cerĕndů o audiență la castelulů Peleșů, a povestitů Regelui, că cum pĕrăndů în aceea comună unů locŭ de casă și începĕndů a face săpăturĭ, a datů peste o suterană în care crede că s'ar afla diferite obiecte prețióse, opinândů că ar fi bine ca stăpânirea sĕ trimită pe cineva ca sĕ esamineze conținutulů suteranei. Regele ascultândů pe țĕranca, care era convinsă de ceea ce spunea, i a datů o recomandațiune cătră ministrulů cultelorů și unů bi letů de liberů parcursů pe calea ferată. »România“ află, că țĕranca s'a și presentatů ministrului, care ar fi însărcinatů pe d. Tocilescu a se duce la fața locului și sĕ cerceteze.

—x—

Academia literară »Des Muses Santonnes“ din Royan (Francia, Charente Inferieure) a primitů între membrii sĕi pe d. Victorů Bilciurescu, tĕnĕrů ce se pregătesce a primi laurii poeziei. Cu acestů titlu au mai fostů onorațĭ, dintre Românĭ, poetulů Alexandru Macedonski, d. Ioanů Rădoiu magistratů, precum și d. Al. Sturdza, scrie »Telegrafulů.“

—x—

Trenulů ce mergea Vinerĭ în sĕptĕmâna trecută de'a Câmpulungů la Golesci a deraiatů între stațiile Mihăilescĭ și Câmpenĭ, scrie „România Liberă.“ Primulů raportů adresatů Direcției căilorů ferate anunță: Șefulů de trenů și conductorulů morțĭ; din pasagerĭ zacŭ victime pe câmpů. „Rĕsboiulů“ află că numai mașinistulů, fochistulů și frânarulů au suferitů. Cei d'întâiu doi au fostů rĕsturnațĭ odată cu mașina, arșĭ de cărbunii carĭ au săritů din focarů și copleșițĭ de lemnele din magazia locomotivei. Frĕnarulů asemenea a suferitů contusiunĭ seriose. Nicĭ unulů însĕ nu se găsesce în casů de mórte. Dintre călĕtorĭ s'a constatatů că nimenĭ n'a suferitů vre-o contusiune. In urma deraiărei, toțĭ au fost inapoiațĭ la Câmpu-lungů de cătră trenulů care mergea din Bucurescĭ.

—x—

Cetimů în »Fóia diecesană« dela 30 Augustů: »Din Teregova ni se scrie, că notarulů cercualů I. B. din Mehadica suspendatů din oficiu în Dumineca trecută, a pălmuitů în piața Teregovei pe strada principală pe proprietorulů sĕu B. Z., după ce mai nainte l'a fostů încărcatů cu insulte și l'a fostů scuipatů în față. Făptuitorulů fu arestatů momentanů și predatů judecătoriei, dér după unů scurtů interogatoriu fu eliberatů. Se vede că s'a început clisa (slănina) între domnĭ, și pe semne trebile au ajunsů acolo, de îșĭ facŭ ei între ei dreptate. Óre sĕ mai aibă publiculů respectů de astfelů de funcționarĭ?“

Reuniunea de maghiarisare din Pojunů.

In Nr. 244 alů oficiosului „Nemzet“ cetimů:

In ședința comisiunei pentru asilurile de copii a kulturegyletului din Pojunů, ținută sub președința Drului Karl Rimely, se arătă, că numita reuniune, afară de institutele de invĕțămentů subvenționate și de școlele ce stau sub patronagiulů ei, posede adĭ 9 asilurĭ (grădinĭ) de copii proprii ale ei care esistă de faptů și afară de aceea se întocmescŭ acum alte 3 institute nouĕ; abstrăgĕndů de institutele subvenționate și patronisate cresce reuniunea în institutele ei proprii peste 1000 de copii, dintre carĭ optů din dece părțĭ suntů de limbă germană și slovacă, în limba maghiară și în patriotismů maghiarů. Membrii sĕi și'i recrutéză reuniunea din ținutulů sĕu, din comitatulů Pojunů și din orașulů Pojunů, și constată cu satisfacțiune că din acestů ținutů îngustů 'și a înșiratů 3000 de membrii, partea cea mai mare cetățenĭ de limbă slovacă și germană.

Din nou ne dovedesce „Nemzet“, că Ungurii n'au altů gândů cu Nemaghiarii decâtů a'i maghiarisa. Ceea ce ne spune însĕ despre sumedenia de copii și membrii germanĭ și slovacĭ, e numai reclamă. Slovacii au datů și dau mereu dovedĭ, că Ungurii nu vorů păpa aceea după ce le lasă gura apă. Jidovĭ suntů destui, îndópe-i cu „cultură maghiară“.

Teaca, în 10 Septemvre 1887.

Onor. Redacțiune! Lunĭ în 5 Septemvre după amedĭ ca unů fulgerů s'a lățitů trista faimă despre repausarea marelui și eminentului filologů și literatů, d-lů Timoteu Cipariu, — pe fețele tuturorů Românilorů și în specie a celorů mai în etate, carĭ i-au fostů în multe privințe discipulĭ, se vedea întristarea! — Ne-a părăsitů fala Românilorů din Transilvania. Cum nu s'arů fi dusů de pe aci mai mulțĭ la Blașiu, — pentru a-i face ultimulů respectů, — însĕ mai alesů depărtarea cea mare neconcedĕndu-le, cu toții i-amů ḑisů cu adâncă mihnire: Sit illi terra levis!

După asta nu trecură 4 ore, și ĕtă se lățĭ în Teaca altă faimă — care deși numai locală fu totușĭ pentru noi tristă. — Tĕnĕra preotésă Laura Moldovanů a reposatů, părăsindů pe soțulů sĕu tinĕrů, d-nulů Theofilů Moldovanů, preotů gr. cat. în Copru din diecesa Armenopolei, cu unů pupilů abia de 2 anĭ.

Nu-i vorbă, — atâtů din iubire și compătimire cătră tĕnĕra familiă preoțéscă, — câtů mai cu semă nĭamů ținutů de strînsă datorință toțĭ Românii din Teaca a contribui la ceremoniile astrucărei acestei june preotese presentându-ne cu toții la ceremonia funebrală, — care în modulů celů mai frumosů, după tóte datinile religióse, cu ertăciunĭ, și 12 odihne s'a efectuitů! — La ceremoniile acestei astrucărĭ s'au presentatů toțĭ honorațiorii neromânĭ, — și toțĭ Românii afară de unulů, marele, respective miculů multiu care în sumeția sa oficiósă, — uitându-și cu totulů de obligămintele humane, religióse și naționale române, deși acéstă „înaltă personalitate“ împreună cu soția sa, pentru a-se presenta la ceremoniile astrucărei, au fostů prin docentele și cantorulů parochiei Tecii ambii întru adinsů invitațĭ, — contemnându-ne însĕ nu s'au presentatů. — Fiă-le de bine!

Totů în ḑiua de 7 Septemvre, când s'a sĕvîrșitů înormentarea tinerei preotese, locuitorii din Téca alergară întru ajutorů comunei românescĭ Pinticů, unde isbucnì unů mare incendiu. Frumósa casă parochială era în flacărĭ și pote mai multe ar fi arsů, decă bravilorů pompierĭ din Téca nu li-ar fi succesů a localisa foculů. Impreună cu casa parochială i-au arsů preotului Teodor Domșa grâulů, cucuruzulů, împreună cu totů ce se afla în podů, în grânarů, cuină, și abia câteva mobile i s'au putută scóte din casă și încă și acelea ca vai de ele. Acestů demnů preotů, care este tată la 5 copii, dintre carĭ doi la scólă în Bistrița, ardĕndu i tóte a rĕmasů în o perplexitate ce nu se póte descrie.

E fórte durerosů când în asemenea casurĭ se află unii și încă dintre colegĭ, carĭ se pórtă cu indiferență. Mĕ mirů cum de protopopulů tractualů sĕu celů puținů vice-protopopulů nu a alergatů până acum la Pinticů pentru a aduna curatoratulů și a face pașii necesarĭ pentru grabnica reedificare a casei parochiale.

Acei domnĭ marinimoșĭ, carĭ arů voi a da mână de ajutorů, sĕ binevoéscă a se adresa de-a-dreptulů la păgubitulů în comuna Pinticů (Sz. Pentek), poșta ultimă Téca (Teke).

Câtů pentru persecuțiunile celorů puternicĭ, desfășurate în contra nóstră, analóge cu aceea a confratelui Lucaciu, înaintea nóstră nu suntů novitățĭ, căcĭ dênșii în totů loculů și în contra tuturorů le eserciază continuu în o formă ori alta. Lucrulů celů mai durerosů pentru noi e însĕ acela, că persecutorii îșĭ caută și-șĭ află instrumente, martorĭ și muncitorĭ, mai totdeuna din slabii noștri. Dabit Deus hisquoque finem!

Cele reproduse de »Gazetă“ în Nr. 188 după ḑiarele unguresci în causa lui Lucaciu, că adecă „cu banĭ și amenințărĭ arů fi hotărîțĭ sĕ facă pe martorĭ a recede dela fasiunile lorů“ și altele asemenea, după părerea mea nimicŭ altă nu însémnă, decâtů ca sĕ se caute pretecste spre a prelungi arestulů preventivů alů d-lui Lucaciu.

Unů Tecanů.

CUVENTŮ

de deschidere, rostitů prin Alimpiu Barboloviciu vicariulů Silvaniei și directorulů despărț. XI alů »Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului românů“, cu ocasiunea adunării generale a despărț. ținută la 4 Augustů în Buciumi.

(Fine.)

Condițiunea »sine qua non« a crescerei și culturei poporului românů este: ca toțĭ fii națiunei și mai vertosů inteligenții, carĭ suntů chemațĭ a cresce poporulů, pentru că și dênșii au eșitů din poporů și pre dênșii i-a crescutů națiunea, sĕ fiă conscii de datorințele lorů sacre față de națiune, și acelea sĕ le împlinéscă cu scumpĕtate, abnegațiune și resemnațiune sacrificătóre, se recere sĕ se prețuiască și stimeze pre sine și națiunea sa și sĕ fiă mândri de individualitatea lorů națională, vorů fi conscii de drepturile lorů, carĭ le au ca cetățenĭ ai patriei și fi

FOILETONU.

(51)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanů S. Spartali.*

XVII.

Tabĕra dela Villafranca.

In nóptea aceea se întêmplă că trăsura de zarzavaturĭ venì mai de vreme cu unů ceasů; însĕ bĕtrânulů Nello prevĕḑuse casulů. Incă dela meḑulů nopții se și așeḑase în odaia portarului, pe care-lů îndemnase sĕ se ducă sĕ se culce. De aceea elů fuse care deschise pórta fiului sĕu.

Copilulů temnițerului era unů flăcău înaltů și voinicŭ, dér cam prostů. Natura făcuse atâta pentru forțele lui fisice, încâtů uitase sĕ îngrijéscă și de crierů. Altminterĭ era blândů și pacinicŭ, fără inițiativă, fericitů ca sĕ asculte pe oricine îi poruncea, mai cu semă pe tatălů sĕu, pe care-lů privea ca p'unů oraculů. De aceea, când îi porunci Nello sĕ vie după dênsulů, tĕnĕrulů venì numai decâtů fără sĕ întrebe măcarů pentru ce.

Cum intrară în chiliă, Nello îi ḑise:

— Paolo, desbracă-te de hainele tale și îmbracă numai decâtů p'ale gentilomului!

Paulů împlinì porunca fără sĕ arate nicĭ mirare nicĭ curiositate.

Prin urmare tóte mergeau după poftă. Podestațulů se îmbrăcă numai decâtů cu nădragii și cu blusa de aba a pescarului. Cu căciula înfundată pe urechĭ, eșì din curtea temniței, sărì agerů și sprintenů ca unů omů de meseriă în luntrea cea grea și cu o loviturǎ bună de lopată o împinse pe apă până ce ajunse pe Canalulů Mare.

Incepea sĕ se crepe de ḑiuă, când nisce precupețĭ carĭ se duceau în luntrile lorů ḑăriră luntrea temnițelorů întorcĕndu-se spre Mestre.

In ḑiua aceea timpulů era minunatů. Diferitele trupe strînse în tabĕra dela Villafranca manevrau cu o precisiune admirabilă; curioșii carĭ ĭveniseră din Verona, din Villafranca și chiar din Mantua ca sĕ admire o armată așa de frumósă, erau încântațĭ.

Compania, în capulů căreia Felice Badoer își juca armăsarulů, era cea mai lăudată. Nu era cu putință sĕ fiă altcineva mai tĕnĕrů și mai viteazů decâtů tĕnĕrulů căpitanů. Așa că Ricardo, care s'amestecase în mulțime, spunea mereu celorů carĭ ilů întrebau, cine i frumosulů călărețů.

— Este domnulů Felice Badoer, unulů din cele mai marĭ nume ale Veneției, și eu sunt Ricardo fecio rulů lui.

In momentulů când defilerulů era sĕ încépă în fața căpitanului generalů care sta călare în fruntea statului sĕu majorů la intrarea principală a taberei, unů călărețů trecù pe dinainte-i în fuga calului, îndreptându-se cătră mijloculů câmpului de manevre. Negreșitů că venea fórte de departe, fiindcă calulů era albů de spumă.

Călărețulů acesta purta botforĭ de piele de Ungaria, carĭ-i treceau peste genunchĭ, și o haină scurtă de catifea negră cu o vestă de piele de bivolů. O manta mare mai multů negră galonată cu aurů, care-i fâlfâia peste crupa calului, îi da o înfățișare militară.

Călărețulů când trecuse pe dinaintea locului unde sta statulů majorů și prea puținů departe de numĕrosulů grupů alů ofițerilorů, salutase pe căpitanulů generalů cu atâta bună grațiă și curteniă, încâtů péna dela pălăria era aprope s'atingă pămêntulů.

Călărețulů era atuncĭ dreptů în lumină și cu toată iuțela calului sĕu fu numai decâtů cunoscutů de cei mai mulțĭ ofițerĭ din statulů majorů.

— Este contele Batista Martinengo! ḑiceau unii.

— Podestatulů Padovei! rĕspundeau ceilalțĭ.

— Va sĕ ḑică a eșitů din temnițele Veneției?

— Este liberů.

— Sciam de erĭ! ḑicea unulů dintre cei carĭ voru sĕ fiă totdeuna informațĭ mai naintea celorlalțĭ.

— Va sĕ ḑică procesulů lui s'a suspendatů?

— Credut-ațĭ vre-odată seriosů că o sĕ cuteze cineva sĕ traducă p'unů omů ca Martinengo în fața unui tribunalů fie acelů cineva chiar Consiliulů de trei.

Călărețulů auḑea o parte din ce se vorbea. Fără sĕ oprescă iuțéla calului se întórse și salută cu mâna.

In stîrșitů se oprì în fața companiei comandate de Felice Badoer și-lů strigă pe nume de mai multe orĭ.

Felice auḑindu se strigatů plecă în fugă spre călărețů. Amândoi se întâlniră într'unů spațiu mare golů în mijloculů câmpului de manevre. Schimbară câteva vorbe împreună și pe urmă călărețulů, care se ḑicea că este podestatulů Padovei, trase sabia și o înfipse în corpulů lui Felice Badoer.

ai naţiunei, acelea le vorŭ preţui, apĕra şi de acelea se vorŭ folosi după convingerea sufletului sĕu şi nicĭ pentru unŭ preţŭ nu vorŭ abdice de acelea, pentru că numai atuncĭ şi aşa vorŭ fi preţuiţĭ şi din partea altorŭ naţiunĭ şi atuncĭ nu se vorŭ avili la fapte degradatóre şi compromiţĕtóre de numele, reputaţiunea şi auctoritatea naţiunei lorŭ, decă işĭ vorŭ sci preţui şi stima pre mama lorŭ naţiune.

Condiţiune în modŭ supremŭ recerută spre cultivarea poporului şi a naţiunei este: ca egoismulŭ mârşavŭ, acestŭ inimicŭ infernalŭ alŭ fericirei şi esistenţei popórelorŭ, sĕ-lŭ stîrpéscă totŭ fiiulŭ naţiunei, der mai vêrtosŭ inteliginţa din inima sa. Decă voimŭ şi dorimŭ sĕ cultivămŭ naţiunea şi poporulŭ românŭ, sĕ afurisimŭ din sînulŭ naţiunei nóstre pre acestŭ diavolŭ mutŭ şi surdŭ, şi scopurile şi binele nostru individualŭ şi familiarŭ sĕ fimŭ gata a-lŭ sacrifica pentru scopulŭ finalŭ şi binele naţiunei şi poporului.

O recerinţă fundamentală spre crescerea şi cultivarea poporului nostru românŭ ţĕranŭ e încrederea reciprocă între inteliginţă ca crescĕtorii şi conducĕtorii poporului şi între massa poporului; acéstă recerinţă e de aşa mare însemnătate, câtŭ făr' de acesta toţĭ paşii şi tóte mijlócele, fiă spiritualĭ fiă materialĭ, întrebuinţate cu orĭ-ce dibăciă sunt pierdute; făr' de încrederea reciprocă prelegerile teologului, documentările filosofului, pledoariele jurisconsultului, predicile preotului rostite cătră ascultătorii sĕi, aşa şi propunerile dascălului din şcóla sătéscă cătră învĕţăceii sĕi suntŭ vocea celuia ce strigă în pustiă, pentru că încrederea între conducĕtorĭ şi conduşĭ e petra anghiulară nerĕsturnabilă, pre care sĕ radimă edificiulŭ culturei, e piedestalulŭ putemicŭ pre care se înalţă naţiunile şi poporele la acelŭ nivelŭ alŭ culturei, pre care le este desemnată în concertulŭ popórelorŭ Europei civilisate.

Şi în care mină se află acéstă petră de granitŭ a încrederei de care se înfrângŭ valurile ispitelorŭ? In mina séu baia inimei conducĕtorilorŭ. Conducĕtorii poporului câştigă încrederea poporului decă pĕtrunşĭ până în adênculŭ sufletului de înălţimea şi sânţenia misiunei lorŭ, fiăcare îşĭ va iubi chemarea sa şi de acéstă iubire îndemnaţĭ fiăcare îşĭ va împlini sfera activităţii sale cu acurateţă nu pentru că-i dă pâne seu mărirea oficiului, ci pentru că acésta o pretinde înaintarea bunăstărei spirituale şi materiale a poporului, séu vorbindŭ chiarŭ, când preotulŭ însuşĭ va iubi şi stima preoţia şi cuventulŭ lui Dumnedeu, vestitŭ poporului, elŭ însuşĭ ilŭ va pune întâia oră în lucrare, când advocatulŭ din iubire cătră interesele poporului va apĕra dreptatea, când învĕţătorulŭ din iubire cătră surcelele fragede ale naţiunei va propune în şcólă învĕţăceilorŭ sĕi, atuncĭ din lacrĕmile recunoscinţei margialite din inima poporului românŭ se va împleti legătura încrederei între sufletulŭ lui şi a conducĕtorilorŭ lui, o legătură aşa de tare şi puternică, câtŭ mâna cea sacrilegă a ispitelorŭ nu va cuteza nicĭ când a o ataca; atuncĭ sĕmênţa culturei presĕrată de cătră conducĕtorĭ şi educătorĭ în sufletulŭ poporului nostru românŭ fecundată prin roua iubirii şi încrederei reciproce va prinde rădăcinĭ, va creşce şi înflori şi va aduce fructele spirituale îndulcitóre şi nutritóre precum de sufletulŭ şi viéţa conducĕtorilorŭ, aşa şi de a poporului.

Din acéstă unire şi solidaritate sufletéscă vorŭ rĕsări caracterele firme în sînulŭ inteliginţei şi alŭ poporului, acei luceferĭ strălucitorĭ în orizonulŭ naţiunei, făr' de a cărorŭ conducere o naţiune nu progreséză cu paşĭ sigurĭ cătră limanulŭ chiămărei sale, ci rătăcesce din eróre în eróre, din amăgire în amăgire, până când decade. — vorŭ rĕsări, ḑicŭ, caractere firme, care suntŭ pilastri edificiului culturalŭ alŭ fiă căreia naţiunĭ. Nemulŭ care nu-i fericitŭ a ave în sînulŭ sĕu falanga caracterelorŭ firme, n'are trecutŭ, n'are presinte şi nu va ave viitorŭ, prin urmare n'are istoriă. Oh! ce mângăiere pentru nemulŭ românescŭ când i-se înfăţişéză din regiunea nemurirei umbrele chiarificate ale caracterelorŭ firme şi candide, care au pusŭ fundamentulŭ culturei poporului românŭ!

Sunt convinsŭ că memoria şi numele acestora suntŭ cu multŭ mai adêncŭ gravate în sufletulŭ fiă-căruia Românŭ, decâtŭ ca sĕ fiă de lipsă a-i numi. Lucrarea cultivărei poporului trebue sĕ fiă ne'ntreruptă în totŭ timpulŭ, între tóte împregiurările şi pe tóte tĕrêmurile vieţii sociale; pentru-că precum unŭ corpŭ fisicŭ decă încétă în toţi membrii cercularea sângelui trebuie sĕ móră, aşa şi o naţiune ca corpŭ moralŭ decă se întrerumpe într'ênsa cercularea culturei celei dătătóre de vieţă vitală-spirituală, e espusă nimicirii; pentru că adĭ numai cultura e aceea, care dă popórelorŭ vieţa şi le asigură viitorulŭ, cultura adĭ e cea mai puternică armă, acésta sĕ-o mânuămŭ ne'ntreruptŭ, ca invascuţĭ cu arma culturei şi a solidarităţii împletite din caractere firme sĕ fimŭ în stare a brava orĭce eventualităţĭ şi ispite.

Decĭ, onorată adunare! Onorată inteligenţă şi iubitŭ poporŭ românŭ! Decă voimŭ ca maica nóstră dulce, naţiunea română, ca atare, sĕ aibă vieţă şi viitorŭ —cu ajutorulŭ mijlócelorŭ şi împlinirea condiţiunilorŭ prin modestia mea indigetate, sĕ îmbrăţişămŭ cu toţii, inteligenţĭ şi poporŭ ţĕranŭ, cu tótă căldura inimei nóstre cultivarea poporului nostru ţĕranŭ şi lucrarea regenerărei naţiunei nóstre române prin cultură sĕ-o continuămŭ cu puterĭ unite — şi împlinindu-ne datorinţa faţă de cultivarea poporului nostru ţĕranŭ, vomŭ da documente vie nu numai de naţionaliştĭ zeloşĭ, ci şi de patrioţĭ bunĭ, pentru-că cu câtŭ naţiunea şi poporulŭ românŭ va deveni mai cultŭ, cu atâtŭ işĭ va esercia într'unŭ gradŭ mai înaltŭ virtuţile eredite dela străbunĭ, adecă: iubire cătră naţiune, religiune şi patriă, ascultare, supunere şi veneraţiune cătră legile statului sancţionate, alipire şi credinţă neclătită cătră înaltulŭ tronŭ şi augusta casă domnitóre.

După aceste exorândŭ ajutoriulŭ şi lumina harului cerescŭ peste lucrările adunărei nóstre, am onóre a declara adunarea deschisă, în numele Tatălui, Fiului şi Spiritului sântŭ.

Raportŭ poliţienescŭ. — Intre soldaţii carĭ asediază pe nimfele dela fântâna din uliţa fânarilorŭ de susŭ şi între nisce calfe de cismarŭ se născu alalta-séră cértă, care era aprópe sĕ degenereze în bătaiă, décă la apropierea patrulei poliţienescĭ combatanţii n'ar fi preferitŭ a o sterge la sănĕtósa.

La 29 Augustŭ n. 1887 se născu între locuitorii din Nou, Radu Avramŭ jun. şi între Th. Morarŭ, o bătaiă, în care celŭ dintêiu fu aşa de rĕu bătutŭ, încâtŭ la 13 Septemvre n. murĭ din causa acésta. Făptuitorulŭ fu predatŭ judecătoriei.

La 11 Septemvre n. séra s'a perdutŭ pe peronulŭ gării unŭ inelŭ de aurŭ cu briliante în legătură de argintŭ, ér la 12 Septemvre pe noulŭ drumŭ (Konigsweg) de pe Romurĭ o braţletă de ergintŭ aurită, bătută unde se încheia cu petricele de granatŭ, dintre care una lipsesce. Aflătorii binevoiască a preda obiectele găsite la capitănia poliţiei, în schimbulŭ unei remuneraţiunĭ potrivite.

Ultime scirĭ.

Parisŭ, 13 Septemvre. — (Cale indirectă). Putemŭ afirma din sorginte oficială că, în urma cererei Porţii, guvernulŭ germanŭ a primitŭ d'a se înţelege cu Anglia, Austria şi Italia, cu scopŭ d'a hotărî pe aceste Puterĭ sĕ se unéscă cu Francia şi cu Germania pentru a regula cestiunea bulgară pe basa propunerilorŭ Rusiei.

Orĭ-cum cancelarulŭ n'a primitŭ acéstă misiune decâtŭ cu condiţiune ca Pórta, putere suzerană, sĕ ia iniţiativa d'a notifica celorŭ trei puterĭ, în numele sĕu, propunerile făcute de Rusia.

Rolulŭ guvernului germanŭ nu va începe decâtŭ în urma acestei notificărĭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

STETTIN, 14 Septemvre. — Impĕratulŭ a asistatŭ la parada militară în trăsură.

BERLIN, 14 Septemvre. — Principele Bismarck a plecatŭ la Friedrichsruhe.

PRAGA, 14 Septemvre. — La alegerile suplimentare pentru dieta boemă au învinsŭ în oraşe toţĭ candidaţii comitetului centralŭ electoralŭ germanŭ.

DIVERSE.

Despre femeile abisiniene o foiă italiană povestesce următórele: Femeia unui abissinŭ avutŭ locuesce despărţită de bărbatulŭ sĕu, avêndŭ odăile sale. Ea trăesce acolo, fără a munci ceva. Locuinţa ei are unŭ vătavŭ, care îngrijesce de tóte; dênsa nu se gândesce la nimicŭ. Copii suntŭ daţĭ în mâna doicelorŭ; mama lorŭ stă la taifasŭ (de vorbă) şi glumesce cu robele şi amicele sale, rîde, cântă, bea şi — se îmbată. Când plecă d'acasă, intenţia îi este séu sĕ visiteze pe o amică, séu sĕ asiste la o ceremoniă religiósă. Der piciorulŭ ei nu e permisŭ sĕ atingă pămêntulŭ şi de aceea umblă călare pe unŭ catârŭ, condusŭ de frêu de cătră unŭ sclavŭ, pe când unŭ sclavŭ ţine umbrela şi o apără de radele sórelui. De ordinarŭ soţulŭ mănâncă singurŭ, numai câte odată la soţia sa, când se anunţă solemnŭ, ca dênsa sĕ se pótă găti şi parfuma. Aceste dame distinse nu prea trăescŭ mai bine decâtŭ clasele sĕrace; deosebirea e numai, că cele avute nu muncescŭ, dér mănâncă bătaiă dela crudii lorŭ soţĭ. Femeia bătută n'are cui se plânge. Aşa-i sórta femeii, ea sufere şi tace, neavêndŭ ce face. Superstiţia între abissiene este colosală. Décă unei mume îi morŭ copii d'intâiŭ, causa se ḑice a fi ochiulŭ rĕu alŭ mumei. Decă nasce erăşĭ unŭ copilŭ, nu-i permisŭ sĕ-lŭ vadă; elŭ e dusŭ la o doică şi numai după 11 anĭ se întórce la mumă-sa. Indată după naşcere se tae micĭ bucăţĭ din urechea copilului, pe care le mănâncă mumă-sa, după ce au fostŭ puse într'o bucată de pâne.

Mulţămită publică.

Subscrisa mĕ simtŭ obligată a esprima şi pe calea publicităţii mulţămita şi recunoscinţa ce datorescŭ onoratei direcţiunĭ a *institutului de fete din Braşovŭ* Vautier pentru escelenta instrucţiune ce a primitŭ acolo fiica mea *Melania* şi cu deosebire pentru progresulŭ celŭ mare făcutŭ în limba francesă şi în pianŭ.

Cluşiu, 1 Septemvre 1837.

Margareta David.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Muresianu.**

Tenĕrulŭ întinse braţele şi căḑu pe spate pe crupa calului, pe când ucigaşulŭ fugea spre Verona.

Eră ce putură vedea cincĭ mii de persone, fără ca nicĭ uneia sĕ-i vie în minte sĕ se ia după ucigaşŭ, aşa de repede se petrecuse scena asta grozavă.

XVIII

Tribunalulŭ Avogadorilorŭ.

In zăpăcéla fórte firéscă ce urmă după crimă, a cărei victimă fuse încă odată Felice Badoer, se pierduse o vreme preţiósă.

Rêndurile se rupseseră fără ca nicĭ unŭ şefŭ sĕ se fi încercatŭ sĕ împiedice pe soldaţĭ d'a se grămădi pe loculŭ unde fusese lovitŭ Felice. Ofiţerii fugeau în drépta şi în stânga, strigândŭ că trebuia arestatŭ ucigaşulŭ, pe când elŭ era departe.

Din învălmăşela asta însĕ eşi unŭ omŭ.

Era unŭ ofiţerŭ tênĕrŭ ataşatŭ pe lângă persóna căpitanului generalŭ. Ucigaşulŭ ilŭ atinsese în trecerea'i pe lângă dênsulŭ şi elŭ putuse, mai bine decâtŭ orĭcare altulŭ, sĕ cunóscă într'ênsulŭ pe contele Martinengo, podestatulŭ Padovei

Décă se jucase cumva vre-o comediă îndrăsnéţă pentru ca sĕ ajungă la resultatulŭ acesta tragicŭ, elŭ era hotărâtŭ s'o sdrobéscă plecândŭ fără a pierde nicĭ unŭ minutŭ şi în fuga calului la Veneţia, aşa ca s'ajungă acolo mai nainte d'a se rĕspîndi scirea despre acéstă nouă crimă. Elŭ era hotărâtŭ ca îndată ce va debarca s'alerge la temniţă şi déca nu va găsi pe Martinengo acolo, va descoperi atuncĭ tótă intriga aceea de sânge.

Pe ofiţerulŭ acesta ilŭ chema Marco Bembo şi făcea parte dintr'o familiă ducală, după cum chiar numele lui arată. Marco Bembo, cu învoiala căpitanului generalŭ, căruia 'i încredinţase planulŭ sĕu, porni numai decâtŭ.

Se duse ântêiu dreptŭ la Peschiera; acolo schimbă calulŭ şi pe urmă merse aşa de iute încâtŭ nu erau încă 11 ore séra, când părăsì laguna ca sĕ intre în canalulŭ celŭ mare. Elŭ putuse face drumulŭ pe lagună într'o barcă cu douĕ păreehĭ de lopeţĭ şi barca asta o luase dela unŭ pescarŭ de pe costă.

In mai puţinŭ de 5 óre făcuse 20 de leghe. Prin urmare era aprópe cu neputinţă ca sĕ-lŭ fi întrecutŭ alt-cineva în iuţelă.

Când căpitanulŭ Bembo se presintă la pórta temniţei, bătea mieḑulŭ nopţii la césorniculŭ celŭ mare din piaţa Sf. Marcŭ.

I se făcură greutăţĭ pentru a'i deschide chiar feréstra, prin care sĕ vorbéscă cu portarulŭ.

— Ce voeştĭ? ilŭ întrebà.

Căpitanulŭ rĕspunse printr'o altă întrebare:

— Totŭ mai este închisŭ aci podestatulŭ Padovei?

— Negreşitŭ! Cum i s'ar fi datŭ drumulŭ fără nicĭ o poruncă? ḑise portarulŭ.

— Aşŭ dori sĕ intru îndată în chilia lui! rĕspunse Marco Bembo.

— Nu se póte aşa de uşorŭ, după cum credĭ d-ta, mai cu sémă pe vremea acésta! — îi rĕspunse portarulŭ. —Trebuescŭ împlinite formalităţĭ şi nu potŭ sĕ dau voiă nimĕrui sĕ intre în temniţă fără autorisaţia unuia din cei trei capĭ ai consiliului de patruḑecĭ orĭ a unui membru din Consiliulŭ celorŭ ḑece. D-ta ai astfelŭ de autorisare?

— Nu! rĕspunse tênĕrulŭ care nu prevĕḑuse piedica acésta.

— Atuncĭ, nu potŭ sĕ te lasŭ sĕ intri nicĭ chiar în camera portarului!

Totŭ ce mai spuse Marco Bembo fuse de prisosŭ. Portarulŭ închise ghişetulŭ (oblonulŭ dela feréstră) şi căpitanulŭ rĕmase forte încurcatŭ.

Din fericire elŭ avea unŭ unchiu, pe Carlo Bembo, care făcea parte din Marele Consiliu. Marco hotărà sĕ se ducă sĕ-lŭ gásească la minutŭ, sĕ-lŭ deştepte, sĕ-i spue întêmplarea şi sĕ dobândéscă dela dênsulŭ autorisarea trebuinciósă.

Insĕ cu tóta graba ce puse elŭ, planulŭ acesta cerea unŭ órecare timpŭ pentru a fi dusŭ la sfîrşitŭ bunŭ şi era aprópe césulŭ $1^1/_2$ de diminéţă când se înfăţişă Marco încă odată la temniţă, însoţitŭ de unchiulŭ sĕu Carlo Bembo, care voise sĕ dea lui Marco totŭ sprijinulŭ de care putea dispune.

Inaintea unui membru alŭ fiorosului consiliu trebuia sĕ se deschiḑă tóte porţile. Insĕ o piedică materială făcu ca cei doi patricianĭ sĕ nu pótă aborda numai decâtŭ dinaintea porţii celei marĭ a temniţelorŭ. O luntre mare încărcată cu legume şi condusă de doi ómenĭ tăia canalulŭ: erau zarzavatele temniţei.

— Daţi-vĕ la o parte, blestemaţilorŭ! strigà Carlo Bembo rĕstitŭ către cei doi vîslaşĭ.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Septemvre st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	100 16
Rentă de hârtiă 5%	81.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 –
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 75
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 40
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 50
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 20
Renta de hărtiă austriacă	81 25
Renta de arg. austr.	82 65
Renta de aurŭ austr.	112 80
Losurile din 1860	136.25
Acţiunile băncel austro-ungare	884 —
Act. băncel de creditŭ ung.	282.80
Act. băncel de creditŭ austr.	283.70
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 imp. germ.	61 45
Londra 10 Livres sterlinge	125.90

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 29 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	$91\frac{1}{2}$	$92\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	$95\frac{1}{4}$	$95\frac{3}{4}$
» convert. (6%)	$89\frac{3}{4}$	$90\frac{1}{4}$
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	$104\frac{3}{4}$	$105\frac{1}{2}$
» ,, ,, (5%)	$89\frac{1}{2}$	$90\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	$103\frac{1}{4}$	$103\frac{3}{4}$
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	$87\frac{1}{2}$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	$14.\frac{1}{4}$
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovu

din 14 Septemvre st. n. 1887

	Cump.		Vênd.	
Bancnote românescĭ	Cump.	8.66	Vênd.	8 68
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	9 94	»	9 98
Lire turcescĭ	»	11.21	»	11.27
Imperialĭ	»	10.21	»	10.26
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	$111.\frac{1}{2}$
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Peşta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 ore 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 oră 55 minute după ameḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peşta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persone Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute sera.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 ore 12 minute sera.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zernescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după améḑĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după ameḑĭ.
c) „ „ in *Sĕcuime* (S. Georgĭ): 1 oră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 ore dimineţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre dimineţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ Zernescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte da ameḑĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 ore a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre sera
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre dimineţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute sera.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.